

Nr 437.

Av herr **Eriesson** i Sörsjön m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 43, med förslag till lag om djurskydd.

Med tillfredsställelse kan konstateras, att Kungl. Maj:t efter åtskilliga års överväganden till innevarande års riksdag funnit anledning framlägga proposition (nr 43) innehållande förslag till lag om djurskydd m. m. Det är att hoppas att de åtgärder, som i denna lag föreslås till skydd mot misshandel och vanvård av djur, komma att ge sådant resultat, att åtminstone antalet fall av dylik misshandel och vanvård kommer att reduceras. Trots detta föreligger emellertid möjlighet att i visst avseende göra tillsynen över lagens efterlevnad åtskilligt effektivare än vad fallet blir, därest densamma genomföres i oförändrat skick. Enligt den föreslagna lagens § 14 äger hälsovårdsnämnden i orten att i samverkan med läns- och distrikts- eller stadsveterinären öva tillsyn över djurens vård och behandling. Hälsovårdsnämnden kan också för detta ändamål, under förutsättning att erforderliga medel äro anslagna därtill, anställa tillsyningsman. Ehuru arrangemanget med hälsovårdsnämnden som främsta tillsyningsorgan visserligen kan godtagas, så skulle otvivelaktigt tillsynen i fråga om de under skogsavverkningarna använda hästarna kunna förbättras, därest skogs- och flottledshärbärgesinspektionen erhöle befogenhet att utöva uppsikt över dessa djurs vård och behandling under avverkningstiden. Med hänsyn till att de inom ifrågavarande inspektion anställda befattningshavarna måste företaga resor inom olika delar av landet för tillsyn av härbärgen och stallar samt för åstadkommande av förbättrade arbets- och levnadsförhållanden å arbetsplatserna i skogarna, så måste det vara synnerligen lämpligt och ändamålsenligt, om det finge tillhöra dessa befattningshavares arbetsuppgifter att ha uppsikt över efterlevnaden av djurskyddslagen beträffande inom skogsbruket använda hästar. Den förbättrade tillsyn å lagens efterlevnad, som härigenom skulle åstadkommas, måste betraktas såsom i hög grad nödvändig. Detta framför allt av det skälet, att misshandel i form av aga och överansträngning sannolikt förekommer i större utsträckning beträffande de i skogsavverkningar sysselsatta hästarna än vad fallet torde vara inom andra arbetsområden, där hästar användas för körslor. Med tanke härpå synes det vara anledning att erinra om den rätt så betydande uthyrning av hästar för skogsavverkningsarbeten som förekommer och vilken verksamhet tyvärr befordrar misshandel och vanvård av hästar i skogarna. Åtskilliga hästhandlare inköpa och tillhandahålla för uthyrning

inom skogsbruket ett betydande antal hästar. Hyresavgiften är i regel väl tilltagen, och den som på detta sätt blivit innehavare av en dragare inriktar sig helt naturligt på att pressa honom till det yttersta och sålunda i ekonomiskt syfte utvinna största möjliga arbetsprestationer. En dylik uthyrningshäst har ofta en synnerligen beklagansvärd lott. Han kommer i händerna på olika husbönder, men varje sådan har dock ett för alla gemensamt önskemål, nämligen att ta ut hans arbetskrafter till det yttersta. Den här påtalade uthyrningsverksamheten och vad därmed sammanhänger utgör på sitt sätt ytterligare en anledning till förstärkning av tillsynen över djurskyddslagens efterlevnad i enlighet med vad i det föregående föreslagits. Ett bifall härtill torde nödvändiggöra icke blott ändring i den nu föreslagna djurskyddslagen, utan måhända även ändring av eller tillägg till 6 § i kungörelsen den 21 maj 1939 om tillsyn å härbärgen för arbetare sysselsatta med skogsavverknings- m. fl. arbeten. Några större svårigheter att göra dessa ändringar synas emellertid icke föreligga. Vi tillåta oss därför vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att skogs- och flottledshärbärgesinspektionen må erhålla befogenhet att övervaka efterlevnaden av djurskyddslagen och att i övrigt verka för en god hästvård beträffande vid skogsarbete sysselsatta hästar, samt

att vederbörande utskott måtte vidtaga de ändringar i den av Kungl. Maj:t föreslagna djurskyddslagen samt andra lagar eller förordningar som genom ett bifall till ovanstående kunna befinnas erforderliga.

Stockholm den 16 februari 1944.

Evald Ericsson
i Sörsjön.

Karl Mäler.

Göran Petterson.

P. L. Orgård.

Jon. N. Jonsson,
Fjäle.

Fredrik Sundström.

Verner Karlsson.

Lars Jonsson
i Haverö.

J. F. Grym.

Sigfrid Jonsson.

Arvid Hallberg.